

тинска флота гы отбъснжла, та не могли да земјть Цариградъ, ако и да были завладѣли вече повечето отъ Френското царство *).

П. А че защо Асънь тука не е успъвалъ, когато въ други тыси битви билъ толко напръдавалъ?

О. Защото нѣмалъ сѫщож дѣятелност за прѣзиманието на Цариградъ, каквжто ималъ при зивладяваніето на други мѣста, понеже прѣдвижалъ, че ако ся испѣждать Френцити, то ще ся намѣстять Гърцити, които никога не мыслятъ доброто на Българыты. Това му дошло на ума, и ся раздѣлилъ отъ Батаса, като зѣль и дъщерїж си, да постои малко при него. Тогава Гърцити ся скарали съ Българыты, и договорътъ ся развалилъ съвсѣмъ, та ся дръпналъ вече Асънь отъ боя, и си отишълъ заедно съ дъщерїж си въ Търново.

П. Какво направилъ сега Асънь, като ся прибрали?

О. Чтомъ ся научили Френцити за това, пратили та го молили, да имъ иде на помощь, и да не оставя Гърцити да ся усилватъ въ Европж. Асънь гы послушялъ, и си повѣль войскож, нѣ ненадѣйното умираніе на женж му и на Патрика, го накарало да ся върне пакъ назадъ по-скоро, и Елена тогази оскърбена за раздѣленіето на мѣжа си, накарала го да ся примире съ Батаса и да ѿ прати пакъ на сына му (1237 л.).

П. А подиръ тѧ скърбь на Асъния, какво станжало?

О. Той ся оженилъ пажъ за Кюръ-Тодоровож дъщерїж Иринж, и тогава освободилъ и бащж ѝ, който отишълъ да живѣе въ Епирското кралство при брата си Манола; подиръ това ся примирилъ и съ Гърцити, и съ Френцити, та ся отървалъ и отъ войнож; нѣ Католицитети, които ся надѣяли все да покатоличятъ Бъл-

*.) Его кое накарало Гърцикти Историци да ся изражяватъ съ най-голѣмы похвалы само връхъ единичкия той Българский Владѣтель, когото наричатъ царь и самодѣржецъ Българский, Влашкий и Епиреский, титлъ която му ся дала съ синодаленъ формалеъ Актъ, по който ся припознала и независимостта на Бъл. Патриархъ (1234).